

מסכת סוטה

פרק ט משנה ו

זקני אותה העיר רוחצין את ידיהן במים במקום עריפה של
עגלה, ואומרים, (שם) ידינו לא נשפכה את הדם הזה ועינינו
לא ראו. וכי על דעתנו עלתה, נזקקי בית דין שופכי דמים
הן, אלא שלא בא לידינו ופטרונוהו בלא מזון, ולא ראינוהו
והנחנוהו בלא לוויה. והכהנים אומרים, (שם) כפר לעמך
ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל.
לא היו צריכים לומר (שם) ונפער להם הדם, אלא רוח הקודש
מבשרתו, אימתי שתעשו ככה, הדם מתכפר להם: